

Monika Rusin
nauczycielka języka polskiego i bibliotekarka
SP nr 3 w Złotowie

Jakub Kokowski
nauczyciel wychowania fizycznego
SP nr 3 w Złotowie

Scenariusz przedstawienia „Dzień Kobiet”

Miejsce: główny hol lub sala gimnastyczna.

Dekoracja: parawan, na nim przypięte duże kwiaty z kolorowego papieru.

W centralnym miejscu umieszczamy myśl:

Świat bez kobiet byłby jak ogród bez kwiatów
Pierre de Brantome

Rekwizyty: projektor, stroje pasujące do wierszy.

Osoby: prezenter I, prezenter II, dziecko 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12.

Chór

Czas: 45 minut

PRZEBIEG

Prezentacja multimedialna: Zbigniew Wodecki *Zacznij od Bacha*

<https://youtu.be/yiTuD80LtmE>

Prezenter I

Witamy państwa serdecznie w ten radosny dzień!

Prezenter II

Szczególnie miło nam powitać wszystkie panie! To dla Was przygotowaliśmy ten występ.

Prezenter I

Mamy nadzieję, że choć przez chwilę nasi goście poczują „magię” Dnia Kobiet.

Prezenter II

A panie odpoczną od codziennych obowiązków, bo tych niestety nie brakuje.

Prezenter I

Dla każdej kobiety - kwiaty i uśmiech.

I wiosna.

I zabawa radosna!

Po to się tutaj spotykamy,

by się wszystkie kobiety radowały!

Dziecko I

Od grzechu zaczął się jej świat,

A że Pan Bóg ja stworzył, a szatan opętał,

Jest więc odtąd na wieki i grzeszna, i święta,

Zdradliwa i wierna, i dobra i zła,

I rozkosz i rozpacz, i uśmiech i łza,

I gołąb i żmija, i piołun i miód,

I anioł i demon, i upiór i cud,

I szczyt nad chmurami, i przepaść bez dna,

Początek i koniec - kobieta, a cha!" (J. Tuwim)

Prezenter I

Biblijny Adam tak pisał o Ewie: *To nowe stworzenie o długich włosach ciągle staje mi na drodze...*

Biedny mężczyzna! Pewnie się zastanawiał, co ma ze sobą zrobić w towarzystwie jedynej i tak pięknej kobiety.

Prezenter II

Zresztą...bał się jednej kobiety? A w naszej historii znajdziemy wiele przykładów silnych, pięknych, wspaniałych, wysportowanych, cudownych, niesamowitych i inteligentnych kobiet, prawda?

Prezentacja - KOBIEȒA I HISTORIA

Wyświetlamy zdjęcia znanych i sławnych kobiet z różnych dziedzin życia i czasów, np. Kleopatrę, Marię Skłodowską-Curie, Marysienkę, Matkę Teresę z Kalkuty, Marilyn Monroe, itp.

Do prezentacji można dodać podkład muzyczny *Dla Elizy* Ludwika van Beethovena.

Prezenter I

A teraz z Wikipedii krótka historia Święta Kobiet.

Prezenter II

Początki Międzynarodowego Dnia Kobiet wywodzą się z ruchów robotniczych w Ameryce Północnej i Europie. Pierwsze obchody Narodowego Dnia Kobiet odbyły się 28 lutego 1909 roku w Stanach Zjednoczonych.

Prezenter I

8 marca 1908 roku na ulicach Nowego Yorku odbył się marsz pracownic zakładów odzieżowych, domagających się praw politycznych i ekonomicznych dla kobiet. Zainspirowane tym marszem pracownice zakładów odzieżowych, podjęły strajk na przełomie 1909 i 1910 roku przeciwko wyzyskującym je właścicielom fabryk.

Prezenter II

W 1910 roku Międzynarodówka Socjalistyczna w Kopenhadze ustanowiła obchodzony na całym świecie Dzień Kobiet, który służyć miał krzewieniu idei praw kobiet oraz budowaniu społecznego wsparcia dla powszechnych praw wyborczych dla kobiet.

Prezenter I

19 marca 1911 roku po raz pierwszy Międzynarodowy Dzień Kobiet obchodzono w Austrii, Danii, Niemczech i Szwajcarii. Domagano się prawa kobiet do głosowania i obejmowania stanowisk publicznych, praw kobiet do pracy i szkoleń zawodowych oraz zaprzestania dyskryminacji w miejscu pracy.

Prezenter II

Po rewolucji październikowej, feministka bolszewicka, Aleksandra Kołłontaj przekonała Lenina do ustanowienia tego dnia oficjalnym świętem w Rosji. Stało się tak, choć do 1965 roku był to normalny dzień pracy.

Prezenter I

Dzień Kobiet jest obecnie oficjalnie świętem w ponad 30 krajach.

Dziecko 2

*Jeśli się zastanowisz, mały mężczyzno, przez chwilę,
To szybko dojdiesz do wniosku,*

*Że kobiet na świecie jest dużo,
Ogromnie dużo,
Tak dużo, że chyba nikt nie wie, ile
Kobietę rozpoznać łatwo,
To coś zupełnie prostego.
Każda osoba nie będąca, mężczyzną,
Jest z całą pewnością kobietą , kolego...
Kobietą jest każda mama,
Każda ciocia Jasia,
Ciocia Stasia,
Czy ciocia Ina -
Kobietami są artystki, co je znamy z telewizji
Albo z kina,
Każda babcia jest kobietą,
Każda pani w szkole
(..)
Od Halinki piegowatej do szczerbatej Anki?
I Agatka (ta od Jacka) jest kobietą także?
I Marylka, co tak brzydko po zeszytach bazgrze?
I Beatka, która siedzi w przedostatniej ławce?
I Małgosia, co upadła wczoraj na ślizgawce,
I sąsiadka z tego bloku, ta ruda Elżbieta?
Chociaż trudno w to uwierzyć, to także kobieta...
Ósmy Marca gdy nadejdzie,
Przez jeden dzień cały
Nie dokuczaj tym kobietom
Dużym
Ani małym.
Małym w dniu tym, jeśli umiesz, zaśpiewaj piosenkę,
A tym dużym - przynieś kwiatek
I pocałuj w rękę (...) (L. J. Kern)*

Dziecko 3

(w przebraniu: kapelusz, czapka na ręku, kokarda pod szyją, spodnie od piżamy; inne rzeczy też do siebie nie pasują...)

Na przyjęcie się wybieram,
wszystkie szafy więc otwieram.

Co mam włożyć? To czy to?
Dwie kokardy wziąć, czy sto?

Spodnie w kratkę, czy też w kropki?
Zamiast butów może wrotki?
Tak się męczę, tak się staram,
wkładam cztery bluzki naraz.

Do żurnala ciągle zerkam -
może lepiej pójść w lakierkach?

Może w bluzce od pidżamy?
Albo w nowej sukni mamy?

Czy na żółtym kapeluszu
mam posadzić kotka z pluszu?

Wszystko to za długo trwa!
Zegar bije - raz i dwa!

Już przyjęcie się skończyło
a mnie wcale tam nie było! *(D. Gellner)*

Dziecko 4

Nie widziałam cię już od miesiąca.
I nic. Jestem może bledsza,
trochę śpiąca, trochę bardziej milcząca,
lecz widać można żyć bez powietrza! *(M. Pawlikowska-Jasnorzewska)*

Dziecko 5

Oddać ci wszystko: każdy sen i drgnienie,
Każdy nerw ciała, każdy ruch i krok!
Przeszłość - to tylko o tobie wspomnienie,
Przyszłość - to tylko twój najświętszy wzrok!

Oddać ci wszystko, każde pulsu tętno
I grosz ostatni, i ostatek sił,
Trwonić dla ciebie swą młodość namiętą
Znaczyć ci drogę - krwią serdeczną z żył!

Zaprzeć się! Bluźnić! Z Judaszem paktować!
Żwir na twojej drodze w miękki piasek gryźć!
Natchnioną wiarą zakrzyczeć: "Ach prowadź!"
Gdy mi na własną zgubę każesz iść!

A potem - oddać ci ostatnie tchnienie
Skonać spokojnie, wiernie u twoich nóg
I wstecz spojrzawszy wierzyć niewzruszenie,
Że tak - za Ciebie tylko umrzeć mógł. *(J. Tuwim)*

Dziecko 6

Kocham Cię za to, że Cię kochać muszę,
kocham Cię za to, że Cię kochać mogę,
kocham Cię za to, żeś Ty mi jedyną
piękną kobietą objawiła duszę,
że się przed tobą kolano ugina
i myśl o tobie każda niesie twogę
i niepokoi się tym i pamięta,
żeś może dla niej za czysta, za święta... *(K. Przerwa-Tetmajer)*

Chór wykonuje utwór Piotra Rubika pt. Psalm dla Ciebie.

Dziecko 7

Ja ciebie kocham! Ach, te słowa
Tak dziwnie w moim sercu brzmią.
Miałaby wrócić wiosna nowa?
I zbudzić kwiaty, co w nim śpią? (...)

Ja ciebie kocham! Czyż być może?
Czy mnie nie zwodzi złudzeń moc?
Ach nie! bo jasną widzę zorzę

I pierzchającą widzę noc!

I wszystko we mnie inne, świeże,
Zwątpienia w sercu stopniał lód,
I znowu pragnę - kocham - wierzę -
Wierzę w miłości wieczny cud! (...)

A dusza skrzydła znów dostaje,
Już jej nie ściga ziemski żal -
I w elizejskie leci gaje,
I tonie pośród światła fal! *(A. Asnyk)*

Dziecko 8

Jestem z upływającej wody
z liści które drżą
trącane dźwiękiem wiatru
przelatującego pośpiesznie

jestem z wieczoru
który nie chce usnąć
patrzy uparcie
głodnymi oczyma gwiazd

noc - poprzez niebieskie żyły
w każdym włóknie ciała
w końcach palców
pulsuje namiętym niespełnionym

jestem ochrypłym głosem
milczącym głucho
nade mną dni
o wielkich pustych skrzydłach
mijają... *(H. Poświatowska)*

Dziecko 9

Dziękuję niebu że nauczono mnie wiązać snopki
łuskać groch obierać ziemniaki

dziękuję ziemi że dano mi prać pieluchy
przewijać dzieci czytać po łacinie
i pisać wiersze
wszystko jak Bóg przykazał w swoim czasie (A. Kamieńska)

Chór wykonuje utwór 2 plus 1 pt. Chodź, pomaluj mój świat.

Dziecko 10

Uczę się ciebie człowieku.
Powoli się uczę, powoli.
Od tego uczenia trudnego
Raduje się serce i boli.
O świecie nadzieją zakwita,
Pod wieczór niczemu nie wierzy,
Czy wątpi, czy ufa - jednak -
Do ciebie, człowieku, należy.
Uczę się ciebie i uczę
I wciąż cię jeszcze nie umiem -
Ale twoje ranne wesele,
Twoją troskę wieczorną rozumiem. (J. Liebert)

Dziecko 11 i 12

Nic dwa razy się nie zdarza
i nie zdarzy. Z tej przyczyny
zrodziliśmy się bez wprawy
i pomrzemy bez rutyny.

Choćbyśmy uczniami byli
najtępszymi w szkole świata,
nie będziemy repetować
żadnej zimy ani lata.
Żaden dzień się nie powtórzy,
nie ma dwóch podobnych nocy,
dwóch tych samych pocałunków,
dwóch jednakich spojrzeń w oczy.

Wczoraj, kiedy twoje imię
ktoś wymówił przy mnie głośno,
tak mi było jakby róża
przez otwarte wpadła okno.
Dziś, kiedy jesteśmy razem,
odwróciłam twarz ku ścianie.
Róża? Jak wygląda róża?
Czy to kwiat? A może kamień?
Czemu ty się, zła godzino,
z niepotrzebnym mieszasz lękiem?
Jesteś - a więc musisz minąć.
Miniesz - a więc to jest piękne.
Uśmiechnięci, współobjęci
spróbujemy szukać zgody,
choć różnimy się od siebie
jak dwie krople czystej wody.

Piosenka Bogusława Meca Jej portret

<https://youtu.e/8sl4m8t7YmA>

Prezenter I

W dniu Waszego święta życzymy Wam, abyście o sobie nie zapominali. Jesteście wspaniałymi osobami, ale pamiętajcie, że przede wszystkim musicie myśleć o sobie.

Prezenter II

Dziękujemy za wspólnie spędzony czas.

Każda kobieta przy wyjściu otrzymuje ozdobną kartę z nadrukiem:

Kobieta - to piękny kwiat, to niedocenione zioło,

które zajmuje cały świat, o którym się mówi wokoło.

Mówi - nie znając istoty ciała, mówi - nie znając doliny duszy.

Kobieta - to nie tylko kwiat, to kamień, co z czasem się kruszy.

Autor nieznany